

Assurantiebelasting

*Belastingdienst/Corporate Dienst Vaktechniek
Besluit van 26 april 2022, nr. 2022-6224*

De Staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

Dit besluit actualiseert en vervangt het besluit van 3 februari 2017, nr. BLKB2016/973M en bevat het beleid over de assurantiebelasting.

1. Inleiding

Dit besluit bevat het beleid over de assurantiebelasting. Op enkele onderdelen wordt de toepassing van dit beleid nader verduidelijkt.

In onderdeel 3.2 is verduidelijkt in welke gevallen de vrijstelling voor transportverzekeringen kan worden toegepast. Hierbij is overeenkomstig bestendig beleid aangegeven dat de vrijstelling ook geldt voor verzekeringen van reizigersbagage. De slotalinea van dit onderdeel in het besluit van 3 februari 2017 is verplaatst naar onderdeel 3.2.2. Verder wordt in onderdeel 3.2.2 nader ingegaan op de dekking van opslag als onderdeel van de transportverzekering. Hierbij is de periode waarin geacht wordt sprake te zijn van een volstrekt noodzakelijke samenhang tussen transport en opslag gesteld op maximaal drie maanden.

Onderdeel 3.3 is aangepast. Het in het besluit van 3 februari 2017 genoemde voorbeeld over de inhoud van serviceauto's is niet meer opgenomen omdat dit voorbeeld in de praktijk tot misverstanden leidt over de toepassing van de vrijstelling voor transportverzekeringen. Verder is aangegeven dat in geval bij een samengestelde verzekering de premie niet eenduidig kan worden gesplitst, een verzoek om vooroverleg kan worden ingediend bij de inspecteur van de Belastingdienst.

Verder wordt in onderdeel 3.5 nader aangegeven dat concrete casusposities over exportkredietverzekeringen ter beoordeling kunnen worden voorgelegd aan de inspecteur van de Belastingdienst.

In onderdeel 4.1 is de bevoegdheid tot het aanwijzen van een assurantiebemiddelaar als belastingplichtige voor de assurantiebelasting aangepast aan de regelgeving rond mandatering binnen de huidige organisatie van de Belastingdienst.

Tot slot bevat het besluit nog enkele redactionele aanpassingen zonder inhoudelijke wijziging.

De goedkeuringen in het besluit zijn gebaseerd op artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (de hardheidsclausule).

1.1 Gebruikte begrippen en afkortingen

EER	Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte
EU	Europese Unie
WBR	Wet op belastingen van rechtsverkeer
WFT	Wet op het financieel toezicht

2. Maatstaf van heffing. Provisieverbod bij verkoop financiële producten/toerekeningregels

Per 1 januari 2013 geldt er een verbod op het berekenen van provisie bij de verkoop van (complexe) financiële producten zoals hypotheek, pensioenverzekeringen en levensverzekeringen. Het gevolg hiervan is dat de verzekeringstussenpersoon voortaan rechtstreeks kosten in rekening brengt bij zijn klant voor de door hem verrichte samenhangende diensten.

Assurantiebelasting wordt berekend over de premie, alsmede over de vergoeding voor met de verzekering samenhangende diensten (artikel 22, eerste lid, WBR). Hieruit vloeit voort dat slechts assurantiebelasting is verschuldigd wanneer ook daadwerkelijk sprake is van een verzekeringsovereenkomst waarop de vergoeding voor de samenhangende diensten ziet. Door de gewijzigde omstandigheden is een situatie ontstaan waarin de relatie tussen een afgesloten verzekering en de door de verzekeringstussenpersoon te ontvangen vergoeding niet altijd meer eenduidig kan worden onderkend. Om onduidelijkheden weg te nemen heeft de Belastingdienst, in overleg met brancheorganisaties van tussenpersonen van verzekeraars en banken, voor de berekening van de verschuldigde assurantiebelasting forfaitaire toerekeningregels opgesteld. De toerekeningregels kunnen met ingang van een nieuw aangiftetijdvak worden toegepast in plaats van afspraken die reeds eerder met de Belastingdienst/kantoor Amsterdam werden gemaakt. Deze afspraken kunnen evenwel ook worden voortgezet tot het tijdstip waarop opzegging daarvan plaatsvindt.

De forfaitaire toerekeningregels zijn gepubliceerd op www.belastingdienst.nl en www.cgpp.nl.

Tussenpersonen en adviseurs kunnen vragen over de toepassing van de toerekeningregels voorleggen aan hun branche-organisatie. Ook is het mogelijk vragen schriftelijk voor te leggen aan:

Belastingdienst/kantoor Arnhem
Assurantiebelasting
Postbus 9007
6800 DJ Arnhem

3. Vrijstellingen

3.1 Verzekeringen van zeeschepen

Verzekeringen van zeeschepen, met uitzondering van pleziervaartuigen, zijn vrijgesteld van assurantiebelasting (artikel 24, eerste lid, onderdeel e, WBR). Zeeschepen zijn alle schepen die worden gebruikt of bestemd zijn voor de zeevaart, zoals mosselvaartuigen en viskotters. Van geval tot geval moet worden beoordeeld of er sprake is van een zeeschip. Hieronder geef ik een overzicht van categorieën vaartuigen die ik voor de assurantiebelasting als zeeschip aanmerk. Vervolgens geef ik een overzicht van categorieën vaartuigen die ik niet als zeeschip aanmerk.

Als zeeschip in de zin van de assurantiebelasting merk ik aan:

- opgelegde zeeschepen;
- zeeschepen gekocht voor sloop maar nog volledig intact;
- zeeschepen tijdelijk als hotelschip of voor opslag in gebruik, mits zij voor zeevaart geschikt en bestemd blijven;
- zeeschepen gebouwd op speculatie maar nog niet verkocht;
- losse voorwerpen en andere vaartuigen, die voor een bepaalde reis geschikt gemaakt worden voor de zeevaart, uitsluitend voor die specifieke reis;
- binnenschepen die geschikt zijn en anders dan incidenteel gebruikt worden voor de zeevaart en waarvoor tevens een aanvullende verzekering voor de zeevaart is gesloten;
- coasters en vissersschepen tijdelijk in gebruik op de binnenwateren, mits zij geschikt en bestemd blijven voor de zeevaart;
- havensleepboten, lichtscheep, pompboten en drijvende brandspuiten die geschikt en bestemd zijn om incidenteel in volle zee te varen;
- pontons, zandzuigers en baggermateriaal, drijvende elevatoren en droogdokken, mits geschikt en tevens bestemd voor de zeevaart;
- lashbakken, ongeacht of deze bij een bepaald zeeschip behoren.

Niet als zeeschip in de zin van de assurantiebelasting merk ik aan:

- zeeschepen gekocht voor sloop en deels onttakeld;
- coasters en vissersschepen, die uitsluitend worden gebruikt op de binnenwateren, ongeacht of zij zijn voorzien van een lichtere motor;
- drijvende elevatoren en droogdokken, die niet bestemd zijn om op zee te worden gebruikt.

3.1.1 Verzekering voor schade aan zeeschepen. Goedkeuring

De vrijstelling voor verzekeringen van zeeschepen geldt voor verzekeringen die het casco van het schip betreffen. In de praktijk kan discussie ontstaan over de vraag of ook verzekeringen voor schade die voor de reder uit het varen van het zeeschip kunnen voortvloeien onder de vrijstelling vallen. Ik acht deze discussie niet gewenst en keur daarom het volgende goed.

Goedkeuring

Ik keur goed dat verzekeringen voor schade die voor de reder uit het varen van het zeeschip voortvloeien, vallen onder de vrijstelling voor verzekeringen van zeeschepen. Het betreft verzekeringen zoals zogenoemde disbursementverzekeringen, verzekeringen van premiums, protection en indemnity, verzekeringen van aanvaringsschade aan derden en verzekeringen voor loss of hire. Zogenoemde verzekeringen van shipbroker's interest zijn niet vrijgesteld.

3.1.2 Hypothecaire belangenverzekering zeeschip. Goedkeuring.

Verzekeringen van zeeschepen die het casco van het schip betreffen kennen in de regel uitsluitingsclausules. Bijvoorbeeld als niet het minimaal vereiste aantal bemanningsleden aan boord is, vindt er bij schade aan het casco geen uitkering plaats.

Financiële instellingen en andere geldgevers die een hypothecaire lening hebben verstrekt aan een scheepseigenaar bedingen, in geval van dergelijke uitsluitingsclausules, dat er een aanvullende verzekering voor de uitsluitingen wordt afgesloten (hypothecaire belangenverzekering). Ingeval de scheepseigenaar/reder een aanvullende verzekering afsluit en de uitkering cedeert aan de geldgever, dan valt deze verzekering ook onder de vrijstelling van artikel 24, eerste lid, onderdeel e, WBR. In de

praktijk kan discussie ontstaan over de vraag of een aanvullende verzekering onder de genoemde vrijstelling valt als de aanvullende verzekering niet door de scheepseigenaar/reder maar door de geldgever zelf wordt afgesloten. Ik acht deze discussie niet gewenst en keur daarom het volgende goed.

Goedkeuring

Ik keur onder voorwaarden goed dat door financiële instellingen en andere geldgevers afgesloten aanvullende verzekeringen die zien op uitsluitingsclausules in cascoverzekeringen van zeeschepen onder de vrijstelling voor verzekeringen van zeeschepen als bedoeld in artikel 24, eerste lid, onderdeel e, WBR vallen.

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende drie voorwaarden.

- De financiële instelling of andere geldgever sluit de aanvullende verzekering af in het kader van afspraken in de hypotheekovereenkomst met de eigenaar/reder.
- De aanvullende verzekering ziet op de uitsluitingsclausules in de door de eigenaar/reder afgesloten primaire cascoverzekering van het zeeschip.
- De financiële instelling of andere geldgever berekent de door haar voor de aanvullende verzekering verschuldigde premie geheel door aan de eigenaar/reder van het zeeschip.

3.1.3 Pleziervaartuigen

De vrijstelling van assurantiebelasting geldt niet voor verzekeringen van pleziervaartuigen (artikel 24, eerste lid, onderdeel e, WBR). Dat zijn vaartuigen in gebruik bij watersportbeoefenaars en andere recreanten bij of in het water, zoals sportvissers. Zo is een zeewaardig jacht een pleziervaartuig. Ook als dit vaartuig bedrijfsmatig wordt verhuurd of voor representatieve doeleinden wordt gebruikt. Een vaartuig wordt niet als pleziervaartuig aangemerkt als deze wordt gebruikt voor vervoer met een geheel of nagenoeg geheel openbaar karakter en het vervoer aldus geen gebruik in besloten kring meebrengt. Hierbij valt te denken aan:

- Een zeegaand schip dat bedrijfsmatig met eigen bemanning wordt gebruikt om tegen betaling passagiers te vervoeren. Het kan hierbij ook gaan om zeegaande jachten en vissersschepen.
- Rondvaartboten die geschikt en bestemd zijn voor rondvaarten op zee.

3.2 Transportverzekeringen

Transportverzekeringen, waaronder zogenoemde verzekeringen van freight, zijn vrijgesteld van assurantiebelasting (zie artikel 24, eerste lid, onderdeel f, WBR). Een transportverzekering is een verzekering tegen risico's van schade als gevolg van vervoer van goederen over zee, te land, op binnenwateren en door de lucht.

De vrijstelling geldt voor verzekeringen voor het vervoer van goederen waarvoor een transportbedrijf is gecontracteerd. Het gaat hierbij om schade aan goederen opgelopen ten gevolge van of tijdens het vervoer van de plaats van vertrek naar de plaats van bestemming. De vrijstelling is ook van toepassing op verzekeringen van de uit de vervoersovereenkomst voortvloeiende of uit anderen hoofde bestaande aansprakelijkheid van vervoerders, stuwadoors en expediteurs bij vervoer van goederen. Verder is de vrijstelling van toepassing op verzekeringen van eigendommen van bemanningen van schepen voor het verblijf aan boord.

De vrijstelling geldt ook voor verzekeringen voor het zogenoemde 'eigen vervoer' waarvoor geen transportbedrijf is gecontracteerd, maar wel sprake is van bedrijfsmatig vervoer. Het betreft:

- Het vervoer van handelsgoederen die afkomstig zijn van of bestemd zijn voor het eigen bedrijf dat door het bedrijf zelf en voor eigen rekening wordt verricht.
- Het vervoer van eigen goederen die worden vervoerd om gedurende enige tijd op de plaats van bestemming te blijven. Hierbij kan worden gedacht aan een bedrijfsmiddel zoals een hijskraan die wordt vervoerd naar de bouwplaats om vervolgens tijdens de bouw in te zetten, maar ook aan een kunstwerk dat in een atelier wordt tentoongesteld.

De vrijstelling is niet van toepassing op verzekeringen van eigen goederen die weliswaar worden vervoerd maar niet met uitsluitend het oogmerk om deze naar een andere plaats van bestemming te brengen. Hierbij kan worden gedacht aan de gereedschappen van een aannemer die in zijn bestelbus aanwezig zijn.

Volledigheidshalve merk ik op dat het bovenstaande geen invloed heeft op het beleid ter zake van reizigersbagage. Dit betekent dat de vrijstelling van toepassing is op verzekeringen van reizigersbagage, voor zover deze verzekeringen dekking bieden voor schade of verlies opgelopen tijdens het vervoer van de plaats van vertrek naar de plaats van bestemming en tijdens het verblijf ter plekke. Het maakt daarbij geen verschil of de reizigersbagage door een gecontracteerde vervoerder wordt vervoerd of door de reiziger zelf.

3.2.1 Geldtransportverzekeringen

De vrijstelling voor transportverzekeringen geldt voor de verzekering van het transport, inclusief nachtriscodekking, zonder bijkomende dekking voor verblijfrisico's. Als transportverzekering is onder andere een geldtransportverzekering aan te merken. Deze verzekering bevat soms een bijzondere clause, waardoor het verzekerde risico gedurende maximaal drie dagen doorloopt. Dit is het geval als de vervoerder door bijzondere omstandigheden niet in staat is om dezelfde dag waarop hij de gelden heeft ontvangen tot uitbetaling over te gaan. In dat geval is naar mijn oordeel sprake van één verzekering en geldt de vrijstelling onverkort.

3.2.2 Dekking van opslag

De dekking van bijvoorbeeld in havenloodsen opgeslagen zendingen van de verzekerde maakt geen deel uit van de vrijgestelde transportverzekering. De opslag voorafgaand aan of volgend op het transport kan echter volstrekt noodzakelijk samenhangen met het transport. Op voorwaarde dat voor de opslag geen extra premie is verschuldigd, ontmoet het bij mij geen bezwaar om in dat geval slechts één verzekering te zien, namelijk een transportverzekering. Van de genoemde volstrekt noodzakelijke samenhang wordt geacht sprake te zijn bij opslag gedurende maximaal drie maanden. Bij opslag gedurende een periode van langer dan drie maanden moet aannemelijk worden gemaakt dat nog steeds sprake is van een volstrekt noodzakelijke samenhang tussen de opslag en het transport. De vrijstelling is niet van toepassing op verzekeringen van opgeslagen goederen in een stilliggend schip of een schip dat als een bergplaats van de vervoerder kan worden aangemerkt. Hierbij is niet van belang dat het schip soms naar een andere plaats wordt gebracht.

3.3 Samengestelde verzekeringen

Een samengestelde verzekering is een verzekering (of samenstel van verzekeringen) die dekking geeft tegen verschillende, op zichzelf staande risico's, waarvoor de verzekeraar één premie in rekening brengt.

Een samengestelde verzekering kan een of meer vrijgestelde verzekeringen omvatten. De vrijstelling van assurantiebelasting wordt dan toegepast op het aan die vrijgestelde verzekeringen toe te rekenen gedeelte van de premie (artikel 24, tweede lid, WBR). Als er sprake is van een samengestelde verzekering met zowel vrijgestelde als belaste verzekeringen voor de assurantiebelasting waarbij de premie niet eenduidig kan worden gesplitst, kan hierover een verzoek tot vooroverleg worden gedaan aan:

Belastingdienst/kantoor Arnhem
Assurantiebelasting
Postbus 9007
6800 DJ Arnhem

3.3.1 Transportverzekering en accijnsverzekering

Een bijzondere situatie betreft een transportverzekering met accijnsverzekering. Bijvoorbeeld bij doorvoer van gedistilleerd kan vermogensverlies ontstaan door heffing van accijnzen (of soortgelijke belastingen of rechten) als gevolg van schade tijdens het transport. Tegen dit vermogensverlies kan men zich verzekeren door middel van een accijnsverzekering. Naar mijn oordeel is in een dergelijk geval (eveneens) sprake van een transportverzekering. De accijnsverzekering is aldus vrijgesteld van assurantiebelasting.

3.3.2 Transportverzekering met bijkomende verzekering

Het is mogelijk om naast een transportverzekering een bijkomende verzekering af te sluiten. Zo is bijvoorbeeld een berovingsverzekering mogelijk naast een geldtransportverzekering. Deze bijkomende verzekering deelt dan niet in de vrijstelling. De verschuldigde premie zal dan moeten worden gesplitst in een vrijgesteld deel en een belast deel. Het ontmoet bij mij geen bezwaar om bij deze splitsing in de volgende gevallen gebruik te maken van de daarbij vermelde forfaitaire percentages:

- geldtransportverzekeringen, gecombineerd met dekking voor verblijfrisico's op kantoor. Van de premie wordt 70% toegerekend aan het belastingvrije transportonderdeel en 30% aan het belastbare onderdeel;
- fraude- en berovingsverzekeringen, gecombineerd met geldtransportdekking. Van de premie wordt 30% toegerekend aan het belastingvrije transportonderdeel en 70% aan het belastbare onderdeel.

3.4 Herverzekeringen

Herverzekeringen zijn vrijgesteld van assurantiebelasting (zie artikel 24, eerste lid, onderdeel g, WBR). De vrijstelling geldt slechts indien uit het contract duidelijk blijkt dat er sprake is van een herverzeke-

ring. Een verzekeraar van een bepaald risico moet daarbij zijn uit die verzekering voortvloeiende schadekans aldus bij een andere verzekeraar in (her)verzekering hebben gegeven. Bovendien moet het contract naar het oorspronkelijke risico verwijzen.

3.5 Exportkredietverzekeringen

Op grond van artikel 24, eerste lid, onderdeel h, WBR zijn exportkredietverzekeringen vrijgesteld van assurantiebelasting. Ter verduidelijking geef ik hierna op hoofdlijnen aan welke verzekeringen en garanties in aanmerking komen voor deze vrijstelling.

Een belangrijk gedeelte van de exportkredietverzekeringen wordt op dit moment, in aanvulling op de particuliere markt, afgegeven door de overheid. In het algemeen kan ervan worden uitgegaan dat op de door de overheid aangeboden exportkredietverzekeringen de genoemde vrijstelling van toepassing is. Dit brengt mee dat de vrijstelling in beginsel ook van toepassing is op soortgelijke exportkredietverzekeringen die door particuliere verzekeraars in de markt worden aangeboden. Bepaalde gevallen van exportkrediet kunnen echter niet met overheidsdekking worden verzekerd omdat Europese regelgeving beperkingen oplegt. Het betreft dan bijvoorbeeld situaties waarbij een bepaald type risico niet langs die weg mag worden verzekerd of situaties met een relatief korte verzekeringsduur. Naar mijn oordeel kan de vrijstelling van toepassing zijn op zodanige exportkredietverzekeringen die door particuliere verzekeraars uiteraard wel mogen worden aangeboden. De vrijstelling geldt echter alleen als die door particuliere verzekeraars aangeboden verzekeringen voor het overige in belangrijke mate inhoudelijk overeenkomen met de exportkredietverzekeringen die wel van overheidswege mogen worden aangeboden.

In alle gevallen geldt voor de toepasselijkheid van de vrijstelling dat er sprake is van een Nederlands belang bestaande uit de export van goederen of diensten. Ik merk in dit verband op dat van een Nederlands belang pas sprake is als vaststaat dat als gevolg van de geldlening – al dan niet in de vorm van een (leveranciers)krediet of rekening courant – of van de verstrekking van eigen vermogen, goederen of diensten hier te lande worden geëxporteerd. Het verstrekken van geldleningen of eigen vermogen naar het buitenland als zodanig is voor de toepassing van de vrijstelling niet aan te merken als een Nederlands belang.

In het bovenstaande is op hoofdlijnen aangegeven welke verzekeringen en garanties in aanmerking komen voor de vrijstelling voor exportkredietverzekeringen. Voor de toepassing van de vrijstelling in de praktijk kunnen concrete casusposities ter beoordeling worden voorgelegd aan:

Belastingdienst/kantoor Arnhem

Assurantiebelasting

Postbus 9007

6800 DJ Arnhem

4 Belastingplicht

4.1 Assurantiebemiddelaar als belastingplichtige

Artikel 25, eerste lid, WBR bevat een zogenoemde attributie bepaling. Op grond van dit artikel wordt de bevoegdheid tot het aanwijzen van een assurantiebemiddelaar als belastingplichtige voor de assurantiebelasting geattribueerd aan de Staatssecretaris van Financiën. Het moet daarbij gaan om een assurantiebemiddelaar, aan wie een vergunning is verleend als bedoeld in de WFT. Voor de aanwijzing van de assurantiebemiddelaar als belastingplichtige geldt het volgende.

Gelet op de artikelen 10:3 en 10:9 van de Algemene wet bestuursrecht mandateert de Staatssecretaris van Financiën met dit beleidsbesluit deze bevoegdheid met de mogelijkheid om ondermandaat te verlenen aan de inspecteur zoals bedoeld in artikel 5, eerste lid, in samenhang met artikel 3, eerste lid, onderdeel a1 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003, die verantwoordelijk is voor Grote ondernemingen (hierna: inspecteur).

De inspecteur heeft mandaat tot het aanwijzen namens de Staatssecretaris van Financiën van assurantiebemiddelaars als belastingplichtigen en tot het intrekken of wijzigen van zodanige aanwijzingen. Aan de inspecteur wordt betreffende deze aangelegenheden ook volmacht en machtiging verleend als bedoeld in artikel 10:12 van de Algemene wet bestuursrecht. De inspecteur heeft de bevoegdheid ondermandaat te verlenen aan functionarissen werkzaam bij de Belastingdienst.

Een assurantiebemiddelaar die wil worden aangewezen als belastingplichtige, als bedoeld in artikel 25, eerste lid, WBR, kan een verzoek daartoe richten tot:

Belastingdienst/kantoor Arnhem

Assurantiebelasting

Postbus 9007

6800 DJ Arnhem

De Belastingdienst houdt van de door de inspecteur aangewezen assurantiebemiddelaars een lijst aan. Deze lijst is raadpleegbaar op www.belastingdienst.nl.

4.2 Belastingplicht bij co-assurantie

Van co-assurantie is sprake als een verzekering bij meer dan één verzekeraar is ondergebracht. Als in dat geval de verzekering niet is gesloten door tussenkomst van een belastingplichtige assurantiebemiddelaar, is iedere verzekeraar voor zijn aandeel in de premie belastingplichtig voor de assurantiebelasting (artikel 25 WBR).

Ik acht het op praktische gronden in deze situatie niet in alle gevallen wenselijk dat elke bij de co-assurantie betrokken verzekeraar voor zijn aandeel in de premie als belastingplichtige wordt aangemerkt. Ik keur daarom het volgende goed.

Goedkeuring

In geval van co-assurantie zonder tussenkomst van een belastingplichtige assurantiebemiddelaar, keur ik onder voorwaarden goed dat de verzekeraar die de polis opmaakt en de volledige premie int (de zogenoemde 'leader') als belastingplichtige voor de gehele verzekering wordt aangemerkt, met uitsluiting van de medeverzekeraars als belastingplichtige.

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende vier voorwaarden.

- De verzekering is gesloten zonder tussenkomst van een belastingplichtige assurantiebemiddelaar.
- De leader is gevestigd in een lidstaat van de EU of in een staat die partij is bij de EER, of de leader heeft een fiscaal vertegenwoordiger aangesteld in Nederland, als bedoeld in artikel 25, zevende lid, WBR in samenhang met artikel 9a van het Uitvoeringsbesluit belastingen van rechtsverkeer.
- De leader of de door hem aangewezen fiscaal vertegenwoordiger voldoet het volledig verschuldigde bedrag aan assurantiebelasting.
- Uit de administratie van de bij de co-assurantie betrokken verzekeraars blijkt duidelijk dat het een onder deze regeling vallende verzekering betreft.

Als niet aan de bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan is de goedkeuring niet van toepassing en gelden ten aanzien van de belastingplicht voor elke betrokken verzekeraar onverkort de wettelijke bepalingen.

4.3 Belastingplicht verzekeraar gevestigd binnen EU/EER

Als een verzekeraar niet in Nederland is gevestigd maar wel in een lidstaat van de EU of in een staat die partij is bij de EER, geldt voor de belastingplicht het volgende. Als belastingplichtige voor de assurantiebelasting valt aan te merken de in Nederland gevestigde aangewezen bemiddelaar, de gevolmachtigd agent als bedoeld in de WFT of de bemiddelaar dan wel vertegenwoordiger als bedoeld in artikel 1:1 WFT (zie artikel 25, eerste tot en met vijfde lid, WBR). Als het bovenstaande geen toepassing kan vinden dan is belastingplichtig de verzekeraar of een door hem in Nederland aangestelde fiscaal vertegenwoordiger (artikel 25, zesde lid, WBR).

In de praktijk komt het voor dat een dergelijke binnen de EU/EER gevestigde verzekeraar verzekeringen laat afsluiten door tussenkomst van een bemiddelaar in de vorm van een retailer of franchisenemer bij een in Nederland gevestigde winkelketen. Te denken valt hierbij aan verzekeringen die worden afgesloten bij de aankoop van consumentenelectronica.

In de praktijk int deze bemiddelaar door middel van een eenmalige betaling de premie. Bij periodieke betalingen betaalt de klant de premie rechtstreeks aan de verzekeraar. Voor deze praktijk is het niet in alle gevallen wenselijk dat een dergelijke retailer of franchisenemer in de hoedanigheid van bemiddelaar als belastingplichtige wordt aangemerkt. In de eerste plaats omdat er op deze manier een aanzienlijk aantal belastingplichtigen ontstaat die elk slechts een relatief klein bedrag aan assurantiebelasting moeten afdragen. In de tweede plaats omdat bij periodieke betalingen rechtstreeks aan de verzekeraar, de bemiddelaar onvoldoende zicht heeft op de hoogte van de te betalen premie. Op praktische gronden keur ik daarom het volgende goed.

Goedkeuring

Ingeval verzekeringen zijn afgesloten door tussenkomst van een bemiddelaar, keur ik onder voorwaarden het volgende goed. In afwijking van artikel 25, vijfde lid, WBR wordt, in plaats van de bemiddelaar, de niet in Nederland gevestigde verzekeraar als belastingplichtige voor de assurantiebelasting aangemerkt.

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende vijf voorwaarden.

- De verzekeraar laat verzekeringen afsluiten door tussenkomst van retailers of franchisenemers bij in Nederland gevestigde winkelketens.

-
- De verzekeraar is gevestigd in een lidstaat van de EU of in een staat die partij is bij de EER.
 - Als de verzekeraar in Nederland zou zijn gevestigd, zou hij belastingplichtig zijn op grond van artikel 25, vierde lid, WBR.
 - De verzekeraar draagt het volledig verschuldigde bedrag aan assurantiebelasting af.
 - Uit de administratie van de retailer of franchisenemer blijkt dat het verzekeringen betreft waarvoor met de buitenlandse verzekeraar de onder deze regeling vallende afspraak is gemaakt.

Ter toelichting merk ik nog het volgende op. Als op enig tijdstip blijkt dat de buitenlandse verzekeraar het verschuldigde bedrag aan assurantiebelasting niet of niet volledig op aangifte heeft voldaan, wordt de retailer of franchisenemer vanaf dat tijdstip voor de toekomst weer (mede)belastingplichtig.

5. Ingetrokken regeling

Het volgende besluit is ingetrokken met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit:

- Het besluit van 3 februari 2017, BLKB2016/973M (Stcrt. 2017, 7818).

6. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst, met dien verstande dat onderdeel 3.2 in werking treedt na afloop van een jaar na deze datum.

Dit besluit wordt in de Staatscourant gepubliceerd.

Den Haag, 26 april 2022

*De Staatssecretaris van Financiën,
namens deze,
H.G. Roodbeen
hoofddirecteur Fiscale en Juridische Zaken*